ПОРАДИ ДЛЯ ЦЕРКВИ

Еллен Уайт

Еллен Уайт

ПОРАДИ ДЛЯ ЦЕРКВИ

Київ «Джерело життя» ДЖС Християнське видавництво *2021*

ББК 86.376
У13

Еллен Уайт

У13 Поради для Церкви – Київ: Джерело життя, 2021. – 544 с.

Книга «Поради для Церкви» – компіляція з дев'яти томів «Свідчень для Церкви» та багатьох інших книг відомої християнської письменниці Еллен Уайт. У цій книзі представлена добірка загальних порад зі згаданих джерел, які будуть дуже корисними й надаватимуть практичну допомогу віруючій людині.

Добір матеріалів, які були зручно згруповані в 66 розділах цього видання, виконала Рада опікунів літературної спадщини Еллен Уайт. Видавництво «Джерело життя» здійснило переклад книги українською мовою та підготувало її до друку. Приємно й радісно усвідомлювати, що ця книга тепер доступна нашим співвітчизникам. Її цінні поради й настанови зміцнятимуть переконаність читачів в істинності звістки про Другий прихід Христа, допоможуть їм поглибити свій християнський досвід й укріпити надію на перемогу в останній день, коли повернеться наш Господь.

Для широкого кола читачів.

© 2021, видавництво «Джерело життя»

Передмова

У міру зростання руху адвентистів сьомого дня в усіх частинах Землі члени Церкви, які розмовляють і читають різними мовами, прагнули отримати книги «Свідчення для Церкви», які слугували для навчання та благословення Церкви в усьому світі. Однак опублікувати повний зміст дев'яти томів «Свідчень для Церкви» та багатьох інших книг Духа пророцтва кожною мовою просто неможливо. Проте в цій книзі представлена добірка загальних порад із цих джерел, які будуть дуже корисними й надаватимуть практичну допомогу Церкві.

Добір матеріалів, які були зручно згруповані в 66 розділах цього видання, здійснила Рада опікунів літературної спадщини Еллен Г. Уайт при Всесвітньому центрі Церкви адвентистів сьомого дня в місті Сілвер-Спрінг, штат Меріленд, Сполучені Штати Америки. Зібрати, організувати, перекласти й опублікувати в цій книзі необхідний матеріал з багатьох праць Е. Уайт було клопітливим завданням. Оскільки обсяг книги обмежений, до неї могли увійти тільки найбільш суттєві поради

щодо життєво важливих тем. Проте навіть за таких умов тут представлений широкий спектр питань. Відповіді на деякі з них обмежуються кількома абзацами, узятими з різних творів письменниці. Посилання на книги, з яких були зроблені вибірки тексту, містяться наприкінці кожного розділу. Жодних додаткових позначень не було внесено в загальний текст, якщо речення чи абзац були видалені.

Вступ до книги також написаний опікунами; безпосередній текст, який належить перу Е. Уайт, починається Розділом 1.

Приємно й радісно усвідомлювати, що ця книга тепер доступна людям, котрі так довго чекали на неї. Її цінні поради й настанови зміцнюватимуть переконаність читачів в істинності звістки про Другий прихід Христа, допоможуть їм поглибити свій християнський досвід й укріпити надію на перемогу в останній день, коли повернеться наш Господь.

Саме про це щиро моляться
члени Ради опікунів літературної спадщини Еллен Уайт.

Вступ

Дар пророцтва і Еллен Уайт

Готуючись до зустрічі з Христом

Усі адвентисти сьомого дня щиро прагнуть того часу, коли Ісус прийде забрати їх до небесного дому, який Він пішов готувати для них. На тій кращій Землі не буде ані гріха, ані розчарувань, ані голоду, бідності, хвороби чи смерті. Споглядаючи прийдешні привілеї вірних, апостол Іван вигукнув: «Подивіться, яку любов дав нам Отець, щоб ми звалися Божими дітьми... Улюблені! Тепер ми Божі діти, але ще не виявилося, що будемо. Знаємо, що коли Він з'явиться, ми будемо подібні до Нього» (1 Івана 3:1, 2).

Мета Бога для Своїх дітей — щоб вони були подібними до Ісуса характером. Від самого початку Божий задум полягав у тому, щоб члени людської сім'ї, створені за Його образом, формували богоподібні характери. Для цього наші прабатьки в Едені мали отримувати настанови від Христа й ангелів,

віч-на-віч спілкуючись із ними. Однак після того як Адам і Єва згрішили, вони більше не могли вільно розмовляти з небесними істотами.

Щоб рід людський не залишився без керівництва, Бог обрав інші засоби для виявлення Своєї волі щодо Його народу, одним з яких були пророчі об'явлення. Бог пояснив Ізраїлеві: «Якщо буде між вами пророк, то Я, Господь, дамся пізнати в видінні йому, у сні говорити з ним буду» (Чис. 12:6).

Мета Господа полягає в тому, щоб Його народ був обізнаний та просвічений, знаючи й розуміючи не тільки час, у якому живе, а й майбутні події. «Бо не чинить нічого Господь Бог, не виявивши таємниці Своєї Своїм рабам пророкам» (Амоса 3:7). Це відрізняє Божий народ, «синів світла» (1 Сол. 5:5) від людей світу.

Праця пророка включає значно більше, ніж просто провіщення майбутнього. Мойсей, пророк Божий, котрий написав шість книг Біблії, дуже мало повідомляв про те, що має відбутися в майбутньому. Осія описує його працю так: «І через пророка Господь із Єгипту Ізраїля вивів, і пророком стережений був він» (Осії 12:14).

Пророка не призначають ані його співгромадяни, ані він сам не призначає себе. Вибір людини як пророка повністю залежить від Бога. Час від часу Господь обирав як чоловіків, так і жінок для проголошення Його слова. Ці пророки, ці чоловіки й жінки, вибрані Богом як канали сповіщення, говорили й писали те, що Бог відкрив їм у святих видіннях. Такі вістки містять дорогоцінне слово Бога. Через пророків члени людської сім'ї були приведені до розуміння боротьби, яка розгортається за душі людей, боротьби між Христом і Його ангелами з одного боку, та сатаною й ангелами його — з другого. Ми отримали розуміння цієї боротьби, що точиться в заключні дні історії Землі, та дарованих Богом засобів для піклування про Свою справу й удосконалення характеру Свого народу.

Апостоли, останні з письменників Біблії, дали нам чітке уявлення про події останніх днів. Павло писав про «небезпечні часи», і Петро попередив про кепкунів, які житимуть за власними пожаданнями, запитуючи: «Де обітниця Його

Приходу?» Церква в цей час переживатиме боротьбу, бо Іван бачив сатану, котрий «пішов воювати з рештою її нащадків». Апостол Іван ідентифікує членів Церкви останніх днів, Церкви останку, як тих, котрі «зберігають Божі заповіді» (Об'явл. 12:17). Церква останку матиме також «свідчення Ісуса», тобто «дух пророцтва» (Об'явл. 19:10). Павло стверджує, що Церкві, котра очікує Приходу Христа, «не бракує жодного дару благодаті» (1 Кор. 1:7, 8). Вона буде благословенною даром свідчення Христа.

Згідно з Божим планом, Церква останніх днів матиме Дух пророцтва. Господь говорить зі Своїм народом в останні дні Землі так само, як говорив зі Своїм народом протягом минулих століть.

Коли в середині 1800-х років з'явилася ця Церква пророцтва, Церква адвентистів сьомого дня, у ній пролунав голос: «Бог показав мені у святому видінні». Це не були слова вихваляння, їх промовляла сімнадцятирічна дівчина, покликана передавати вістки від Бога. Цей голос лунав протягом 70 років її вірного служіння, направляючи, виправляючи й навчаючи. І цей голос досі звучить через тисячі сторінок, написаних Еллен Уайт — вибраною Господньою вісницею.

Видіння про велику боротьбу між Христом і сатаною

Маленьке приміщення сільської школи в східній частині Америки було переповнене чоловіками й жінками, котрі в неділю в другій половині березня 1858 року прийшли на похорон одного молодого чоловіка. На похоронному богослужінні проповідь говорив пастор Джеймс Уайт. Коли він завершив, Еллен Уайт відчула спонукання звернутися до присутніх. Вона підвелася, говорила декілька хвилин, а потім призупинилася. Люди спрямували свої погляди на неї, чекаючи подальших слів. Вони були вражені вигуком «Слава Богу!», тричі повтореним з дедалі більшою силою. Місіс Уайт бачила видіння. Джеймс Уайт розповів людям

про видіння, які місіс Уайт отримувала із сімнадцятирічного віку. Він пояснив: хоч її очі були відкритими і здавалося, що Еллен дивиться вдалечінь, під час видіння вона абсолютно не реагує на своє оточення і не знає, що відбувається навколо неї. Пастор Уайт навів біблійні тексти Чис. 24:4, 16, де йдеться про того, «хто слухається Божих слів, і знає думку Всевишнього, хто бачить видіння Всемогутнього, що падає він, але очі відкриті йому».

Він пояснив людям, що під час видінь його дружина не дихає. Потім звернувся до тексту Дан. 10:17 і прочитав про стан пророка Даниїла під час видіння: «...В мені тепер нема сили, і не залишилося й духу». Джеймс запропонував усім охочим підійти й подивитися на місіс Уайт. Він завжди дозволяв такі дослідження та був задоволений, якщо випадково присутній лікар міг оглянути її під час видіння.

Коли люди протиснулися ближче, то побачили, що місіс Уайт не дихала, але її серце продовжувало нормально битися й колір обличчя залишався природним. Принесли дзеркало і тримали біля її лиця, але вологість на дзеркалі не з'явилася. Потім принесли свічку, запалили її і тримали близько її носа й рота. Проте полум'я залишалося рівним, не мерехтіло. Люди могли бачити, що Еллен не дихала. Вона ходила по кімнаті, граціозно рухаючи руками тоді, коли короткими фразами передавала відкрите їй. Як і Даниїл, спочатку вона втратила силу, а потім їй була дана надприродна сила (див. Дан. 10:7, 8, 18, 19).

Видіння місіс Уайт тривало дві години. Дві години вона не дихала. Потім, коли видіння закінчилося, вона зробила глибокий вдих, зупинилася на хвилину, знову вдихнула й незабаром повернулася до нормального дихання. Водночас вона почала розпізнавати оточення, усвідомлюючи, що відбувається навколо неї.

Марта Амадон, одна з тих, хто часто бачив місіс Уайт у стані видіння, пише: «Під час видінь її очі були відкриті. Вона не дихала, однак граціозно рухала руками й плечима, виражаючи побачене. Ніхто інший не міг рухати її руками. Вона часто вимовляла окремі слова, а іноді речення,

які давали змогу людям навколо зрозуміти характер того, що було в полі її зору: небесне чи земне. Її перше слово під час видінь — "слава"; спочатку воно звучало на близькій відстані, а потім, утрачаючи свою силу, ніби далеко від них. Часом це повторювалося... Під час її видінь серед присутніх не виникало хвилювання, ніщо не викликало страху. Було урочисто й тихо...

Коли видіння закінчувалося й Еллен втрачала зір через небесне світло, ще раз повертаючись на землю, вона вигукувала з глибоким зітханням, роблячи перший вдих: "Темрява!" У ті моменти вона ставала млявою і безсилою».

Але повернімося до нашої історії про двогодинне видіння в шкільному будинку. Пізніше місіс Уайт написала про це видіння: «У ньому повторилося багато того, що я бачила 10 років тому стосовно великої боротьби впродовж віків між Христом і сатаною, і мені було доручено все записати».

У видінні Еллен Уайт була свідком сцен, які з'являлися перед нею. Спочатку у видінні її було перенесено на Небо, де вона стала свідком падіння Люцифера. Потім споглядала процес створення світу й наших прабатьків у їхньому домі — Едені. Вона бачила, як вони впадають у спокусу через змія і втрачають свій дім — Еденський сад. У швидкій послідовності перед Еллен промайнула вся біблійна історія. Вона бачила життя патріархів і пророків Ізраїлю. Стала свідком життя й смерті нашого Спасителя Ісуса Христа і Його вознесіння на Небо, де відтоді Він звершує служіння нашого Первосвященника.

Далі місіс Уайт побачила, як учні виходять звіщати євангельську вістку до кінців землі. За цим швидко настало відступництво церкви й темне Середньовіччя. Тоді вона споглядала у видінні Реформацію, коли шляхетні чоловіки й жінки під загрозою смерті стояли за правду. Вона бачила сцени суду, який почався на Небі 1844 року і триває до наших днів; далі перенеслася в майбутнє, побачила Прихід Христа на хмарах небесних, картини Тисячолітнього царства та Нової Землі.

Маючи перед собою ці живі яскраві образи, місіс Уайт, повернувшись додому, узялася за написання всього побаченого й почутого у своєму видінні. Приблизно через шість місяців вийшла друком книга (219 сторінок) під назвою «Велика боротьба між Христом і Його ангелами та сатаною й ангелами його».

Книга була прийнята з ентузіазмом, бо яскраво змальовувала все пережите Церквою та виявляла плани сатани й засоби, за допомогою яких він намагатиметься звести Церкву та світ в останній боротьбі на Землі. Якими ж вдячними Богові були адвентисти за те, що в ці останні часи Він, як і обіцяв, говорив до них через Дух пророцтва.

Опис великої боротьби, стисло викладений у невеликій книзі «Духовні дари», пізніше був перевиданий у другій половині книги «Ранні твори», де з ним можна ознайомитися і сьогодні.

Але з плином часу та зі зростанням Церкви Господь у багатьох подальших видіннях відкривав історію великої боротьби більш докладно. Тому в період 1870-1884 років місіс Уайт знову описала її в чотиритомнику під назвою «Дух пророцтва». Книга «Історія викуплення» представляє взяті з цих творів найважливіші події історії великої боротьби. Том виданий багатьма мовами, даючи безлічі людям змогу дізнатися про те, що було показано в цьому видінні про велику боротьбу. Пізніше місіс Уайт найдокладніше представила всю історію боротьби між добром і злом у п'яти томах «Конфлікту віків», а саме: «Патріархи і пророки», «Пророки і царі», «Бажання віків», «Дії апостолів» і «Велика боротьба».

Ці книги відповідають біблійній оповіді, починаючи від творіння і впродовж усієї християнської ери; вони простежують хід історії аж до кінця часу, несучи світло й підбадьорення. Указані книги допомагають адвентистам сьомого дня стати «синами світла», «синами дня». У цьому ми бачимо виконання запевнення: «Бо не чинить нічого Господь Бог, не виявивши таємниці Своєї Своїм рабам пророкам» (Амоса 3:7).

Описуючи, як саме отримувала світло, місіс Уайт зазначала: «Авторові цих сторінок завдяки натхненню Святим

Духом були показані картини довготривалої боротьби між добром і злом. Час від часу мені було дозволено споглядати розгортання в різні віки великої боротьби між Христом — Князем життя, Автором нашого спасіння, і сатаною — князем зла, родоначальником гріха, першим порушником Божого святого Закону... У міру того як Дух Святий розкривав моєму розумові великі істини Свого Слова та події минулого й майбутнього, мені було наказано повідомити інших про те, що було відкрито мені, — історію боротьби в минулі віки, і головним чином представити її так, аби пролити світло на прийдешню боротьбу, яка швидко наближається».

Як пророк отримав світло

Колись, як ми вже бачили з досвіду ізраїльського народу, Господь повідомив людям, як саме спілкуватиметься з ними через пророків. «І сказав Він: "Послухайте ж ви Моїх слів: Якщо буде між вами пророк, то Я, Господь, дамся пізнати в видінні йому, у сні говорити з ним буду» (Чис. 12:6).

Вище ми зазначили, що видіння 1858 року про велику боротьбу супроводжувалося певними фізичними проявами. Хтось може поставити цілком логічне запитання: «Чому видіння були дані саме в такий спосіб?» Безперечно, це було зроблено для зміцнення впевненості людей у тому, що Господь воістину промовляв до пророка. Місіс Уайт рідко докладно розповідала про свій стан під час видінь, проте одного разу зазначила: «Ці вісті були дані так, щоб зміцнити віру і щоб у цей останній час ми могли мати впевненість у Духові пророцтва».

У міру розгортання трудів Еллен Уайт їх можна було перевірити за результатами. «За їхніми плодами впізнаєте їх». Однак для формування плодів необхідний час, і Господь на початку дав пов'язані з видіннями докази, які допомогли людям повірити.

Утім, не всі видіння були дані публічно й не всі супроводжувалися помітними фізичними явищами. Господь також

обіцяв спілкуватися з пророками через сни (див. Чис. 12:6). Це пророчі сни, подібні до тих, які мав Даниїл. Він пише: «За першого року Валтасара, царя вавилонського, бачив Даниїл сон та пророцьке видіння голови своєї на своєму ложі. Того часу записав він сон, сказавши з нього головне» (Дан. 7:1).

Розповідаючи про те, що йому було показано, Даниїл не раз повторював: «Бачив я у своєму видінні вночі». Місіс Уайт також були дані видіння вночі, коли розум відпочивав. У її творах часто можна побачити такий вступний вислів: «У нічному видінні мені було ясно представлено». Бог неодноразово говорив з пророками через пророчі сни. Можуть виникнути запитання щодо зв'язку між пророчим сном або нічним видінням і сном звичайним. Місіс Уайт 1868 року писала про це: «Багато снів — це результат буденних життєвих справ, які не мають нічого спільного з Духом Божим. Є також хибні сни, як і хибні видіння, натхнені духом сатани. Однак дані Господом сни прирівнюються в Слові Божому до видінь. Такі сни, якщо взяти до уваги людей, котрі їх отримують, і обставини, за яких вони були дані, самі в собі містять доказ їхньої істинності».

Одного разу, у більш пізній період життя Еллен Уайт, її син пастор У. К. Уайт, шукаючи інформацію, щоб допомогти менш обізнаним людям, запитав її: «Мамо, ти часто говориш про речі, які були показані тобі в нічний час. Ти розповідаєш про сни, у яких до тебе приходить світло. Нам усім сняться сни. Звідки ти знаєш, що Бог звертається до тебе в снах, про які так часто говориш?»

«Я знаю про це, – відповіла Еллен, – оскільки поруч зі мною стоїть той самий ангел-вісник, який наставляє мене як у видіннях уночі, так і у видіннях удень». Небесна істота, на яку вона посилається, інколи згадується як «ангел», «мій провідник», «мій наставник» та ін.

У свідомості пророка не було плутанини або сумніву стосовно відкриття, отриманого в нічні години, бо пов'язані з ним обставини вказували на те, що це були настанови від Бога.

Часом місіс Уайт отримувала видіння, коли молилася, говорила або писала. Присутні могли б не здогадуватися про видіння, якби не наступала коротка пауза в її публічному виступі чи молитві. Одного разу вона писала: «Під час ревної молитви я втратила відчуття того, що відбувалося навколо мене. Кімната наповнилася світлом, і я чула вістку до зібрання, імовірно, до Генеральної Конференції».

З багатьох видінь, даних місіс Уайт упродовж її довгого 70-річного служіння, найдовше видіння тривало чотири години, а найкоротше — кілька секунд. Часто вони займали пів години або трохи більше. Проте неможливо визначити єдине правило, яке можна було б застосувати до всіх видінь, бо, як писав Павло: «Багато разів і багатьма способами колись через пророків говорив Бог до наших батьків» (Євр. 1:1).

Пророк отримував світло через видіння, однак не писав під час самого видіння. Його праця не була машинальною. За рідкісним винятком, Господь не давав йому чітких вказівок щодо снів, про які потрібно розповісти. І ангел не водив рукою пророка, посилаючи точні слова. Пророк виголошував або писав слова, породжені розумом, просвіченим видіннями, які передавали людям світло й настанову незалежно від того, читали вони вістку чи чули її.

У нас може виникнути запитання, яким чином розум пророка був просвічений, тобто як він отримував інформацію й настанову, котру мав передати людям. Не існує правил ані передачі видіння, ані отримання пророком богонатхненної вістки. Однак у кожному випадку це був надзвичайно яскравий досвід, який справляв незабутнє враження на розум пророка. Як пережите й побачене нами справляє на нас більший вплив, ніж лише почуте, так і представлені пророкам образи, завдяки яким вони ніби були свідками драматичних подій, справляли на їхній розум глибокі тривалі враження. Місіс Уайт писала: «Часто мою увагу спрямовано на сцени, що відбуваються на Землі. Іноді я буваю перенесена далеко в майбутнє і мені показано те, що має статися. Потім знову мені показано те, що вже відбувалося в минулому».

Отже, Еллен Уайт бачила перебіг цих подій, ніби була їх очевидцем. Вони повторювалися перед нею у видінні й справляли на її розум яскраве враження.

Іншим разом їй здавалося, що вона справді брала участь у показаному їй, відчувала, бачила, чула й підкорялася, хоч у реальності цього з нею не відбувалося. Однак це справляло на її розум незабутнє враження. Її перше видіння було саме таким.

Іноді під час видінь місіс Уайт здавалося, що вона перебуває на зустрічах у віддалених оселях або установах. Відчуття її присутності на таких зустрічах було настільки реальним, що вона могла докладно описати вчинки і слова різних людей. Одного разу під час видіння Еллен Уайт здавалося, що вона звершує обхід в одній з наших медичних установ, відвідуючи кімнати і спостерігаючи за всім, що там відбувалося. Після побаченого вона написала: «Несерйозні розмови, порожні жарти, безглуздий сміх боляче ранили слух... Я була здивована, побачивши потурання ревнощам, слухаючи заздрісні слова та безрозсудні розмови, які викликали сором у Божих ангелів».

Однак потім також був показаний приємніший стан цієї ж установи. Місіс Уайт провели до кімнат, «звідки долинали слова молитви. Якими ж приємними були ці звуки!» На підставі цього уявного візиту й почутих слів була написана вістка настанови.

Часто світло було дане Еллен Уайт за допомогою яскравих символічних образів. Одна з таких картин ясно змальована в наведеному нижче уривку з вістки, особисто призначеної певному керівникові, котрий, як їй було показано, перебував у небезпеці.

«Іншого разу я побачила вас в образі генерала, котрий сидить на коні й тримає прапор. Хтось підійшов і забрав з ваших рук прапор, на якому було написано: «Заповіді Божі і віра Ісуса», а потім його було втоптано в бруд. Я побачила вас в оточенні людей, котрі зв'язували вас зі світом».

Траплялося також, що місіс Уайт були представлені різні контрастні сюжети. Один про те, що відбулося б,

якби дотримувалися певних планів чи напрямів, другий — якби виконували інші плани або дії. Чудовою ілюстрацією такого видіння може бути випадок з вибором місця для фабрики здорових продуктів у місті Лома-Лінда на заході США. Керівник та його помічники планували побудувати велику споруду біля головного корпусу санаторію. Тимчасом як вони складали плани, місіс Уайт, перебуваючи вдома за сотні миль від Лома-Лінди, отримала за одну ніч два видіння. Про перше вона писала: «Мені було показано велику будівлю, де виготовляли багато продуктів харчування. Поблизу фабрики розташувалося й кілька менших будівель. Стоячи поруч, я чула гучні голоси людей, котрі сперечалися про роботу, яку необхідно було виконати. Між працівниками не було єдності, що призвело до безладу» (Поради для Церкви. С.16).

Потім Еллен побачила стурбованого керівника в його спробах переконати працівників та домогтися згоди між ними. Вона бачила пацієнтів, котрі чули ці суперечки та висловлювали свій жаль із приводу того, «що фабрику з виробництва продуктів харчування побудують у такому прекрасному місці» і так близько від санаторію. «Після цього з'явився Хтось і сказав: "Усе це було показано тобі як наочний урок, щоб ти могла бачити наслідки виконання певних планів"».

Потім картина змінилася. Вона побачила будівлю фабрики з виробництва продуктів харчування, споруджену «на відстані від корпусів санаторію, біля дороги, що веде до залізничної колії». Тут робота відбувалася мирно та згідно з Божим планом. Через кілька годин після видіння місіс Уайт уже писала листа працівникам у Лома-Лінді, і це вирішило питання, де саме слід будувати фабрику з виробництва продуктів харчування. Якби був здійснений їхній початковий план, у подальші роки ми відчували б тривогу через наявність великої комерційної будівлі саме біля санаторію. Отже, бачимо, що вісниця Господня отримувала інформацію й настанови різними шляхами через видіння в денний або нічний час.

Завдяки просвіченому розуму пророк говорив або писав, передаючи настанови людям. Діючи так, місіс Уайт отримувала допомогу Духа Господнього, однак вона не писала під диктування. Їй було дано право добирати слова для передачі звістки. У ранні роки свого служіння вона написала: «Незважаючи на те, що я залежна від допомоги Духа Божого під час запису моїх думок, як і при отриманні їх, використані мною слова для опису побаченого — мої власні, за винятком слів, сказаних мені ангелом, які я завжди записую як пряму мову».

Подібно до деяких біблійних авторів, Еллен Уайт, перебуваючи під керівництвом Святого Духа, часом наводила цитати інших авторів, яким давала особливо високу оцінку за їхні вислови та формулювання думки.

Життя і служіння Еллен Уайт

Еллен Ґ. Гармон та її сестра-близнючка народилися 26 листопада 1827 року в Горхемі, штат Мен, у північно-східній частині Сполучених Штатів. У дев'ятирічному віці Еллен зазнала травми, коли однокласниця бездумно кинула в неї каменем. Серйозне пошкодження обличчя мало не коштувало їй життя і настільки підірвало здоров'я, що вона не змогла продовжувати навчання в школі.

Коли Еллен було 11 років, вона віддала своє серце Богові, а в 14 прийняла хрещення через занурення в морі й стала членом методистської церкви. Разом зі своїми рідними відвідувала адвентистські зібрання в Портленді, штат Мен, повністю приймаючи вістку про близькість Другого приходу Христа, представлену Вільямом Міллером та його однодумцями.

Одного ранку в грудні 1844 року, коли Еллен молилася разом з чотирма іншими жінками, Божа сила спочила на ній. Спочатку вона повністю втратила відчуття навколишньої реальності й у сповненому образів одкровенні стала свідком подорожі адвентистського народу до Божого міста та винагороди вірних. Зі страхом і тремтінням ця 17-річна

Зміст

Передмова 3
Вступ. **ДАР ПРОРОЦТВА І ЕЛЛЕН УАЙТ** 6
Розділ 1. Видіння про нагороду вірних 39
Розділ 2. Останній час 45
Розділ 3. Приготуйтеся до зустрічі з Господом 50
Розділ 4. Єднання з Христом і братерська любов 54
Розділ 5. Христос – наша Праведність 60
Розділ 6. Освячене життя 65
Розділ 7. Бог має для тебе працю 77
Розділ 8. «Ось я! Господи, пошли Ти мене!» 87
Розділ 9. Церковні видання 99
Розділ 10. Віра в особистісного Бога 103
Розділ 11. Християни – представники Бога 108
Розділ 12. У світі, але не від світу 115
Розділ 13. Біблія 120
Розділ 14. Свідчення для Церкви 128

Розділ 15. Святий Дух 139
Розділ 16. Зберігайте ясним засіб зв'язку Бога з людиною 144
Розділ 17. Чистота серця і життя 153
Розділ 18. Обираючи чоловіка чи дружину 161
Розділ 19. Не одружуйтеся з невіруючими 172
Розділ 20. Одруження 179
Розділ 21. Щасливе й успішне партнерство 185
Розділ 22. Стосунки між чоловіком і дружиною 190
Розділ 23. Мати та її дитина 197
Розділ 24. Батьки-християни 205
Розділ 25. Християнська оселя 213
Розділ 26. Духовний вплив у сім'ї 217
Розділ 27. Фінанси в сім'ї 221
Розділ 28. Свята і річниці 227
Розділ 29. Відпочинок і відновлення сил 230
Розділ 30. Охороняйте шляхи, що ведуть до розуму 240
Розділ 31. Вибір книжок 242
Розділ 32. Музика 249
Розділ 33. Критика та її наслідки 251
Розділ 34. Поради щодо одягу 261
Розділ 35. Заклик до молоді 267
Розділ 36. Належна дисципліна та виховання дітей 276
Розділ 37. Християнське виховання та освіта 296
Розділ 38. Заклик до стриманості в житті 315
Розділ 39. Важливість чистоти 321
Розділ 40. Їжа, яку ми їмо 325
Розділ 41. М'ясна їжа 336
Розділ 42. Вірність у реформі здоров'я 343
Розділ 43. Церква на Землі 353
Розділ 44. Церковна організація 359

Розділ 45. Дім Божий 367
Розділ 46. Ставлення до заблудлих 375
Розділ 47. Дотримання святої Божої суботи 385
Розділ 48. Поради щодо управління ресурсами 402
Розділ 49. Християнське ставлення до бідності і страждань .. 420
Розділ 50. Християни всього світу стають одне в Христі 426
Розділ 51. Молитовне зібрання 433
Розділ 52. Хрещення 438
Розділ 53. Вечеря Господня 443
Розділ 54. Молитва за хворих 450
Розділ 55. Медичне служіння 457
Розділ 56. Стосунки з людьми іншого віровизнання 464
Розділ 57. Наше ставлення до громадянських керівників 468
Розділ 58. Оманлива робота сатани 476
Розділ 59. Лженаука – сучасний диявольський одяг світла .. 480
Розділ 60. Оманливі чудеса сатани 490
Розділ 61. Прийдешня криза 496
Розділ 62. Час просіюваннння 503
Розділ 63. Про що необхідно пам'ятати 509
Розділ 64. Христос – наш великий Первосвященник 517
Розділ 65. Великий священник Ісус та Ангел 521
Розділ 66. «Тож незабаром приходжу» 528

